

ENTREVISTA Rosa Maria Calaf

Periodista i presidenta del Centre Internacional de Premsa

"És dur que el progrés tecnològic no s'haja traduït en progrés humà"

AMPOSTA *Silvia Berbis*

Pregunta: Corresponsal als Estats Units, a la Unió Soviètica, a l'Amèrica del Sud, al Vaticà, a la Xina... li hauran preguntat sovint, però quina corresponsalia li ha resultat més interessant de cobrir?

Resposta: És difícil triar, però jo diria que la Unió Soviètica, perquè aquell era un moment molt rellevant en la història del segle xx, però també la darrera etapa, a l'Àsia, ha sigut molt interessant pel fet d'estar vivint la transformació geoestratègica mundial.

P: Hi ha algun moment històric que li hauria agradat cobrir?

R: La caiguda del mur de Berlín, perquè precisament feia només un parell de mesos que havia abandonat la zona per cobrir un altre destí i no pensava que passaria el que va passar.

P: On li ha sigut més difícil desenvolupar la tasca de periodista?

R: A Corea del Nord, perquè aquest és un país en què tot està vi-

gilat, no hi ha cap llibertat de moviment i sí molt de xantatge. És difícil imaginar un país més allunyat del món que aquest, que viu aliè a la realitat, talment com un parc temàtic estalinista. Però també vull dir que no només existeix control en el lloc on hi ha dictadura, també n'hi ha en les democràcies, però és més subtil i corres el perill que els poders et conduïsquen, si et deixes portar.

P: Si partim de la base que la llibertat absoluta i l'objectivitat absoluta no existeixen tampoc en el periodisme, estaria d'acord que l'honestat ha de ser almenys el pal de pallar d'aquesta professió?

R: L'única cosa que et pot fer resistir és tindre l'honestat com a base i esforçar-te tant com pugues en no deixar-te manegar, cosa que no sempre és fàcil, i ara menys, perquè en el periodisme tot es fa molt ràpid i hi ha una forta pressió del mercat per buscar benefici. A vegades pot ser més fàcil ser capaç de saltar-te la censura política que l'econòmica, perquè les lleis del mer-

cat són implacables.

P: Quines són les injustícies que més rebel·lió personal li desperten?

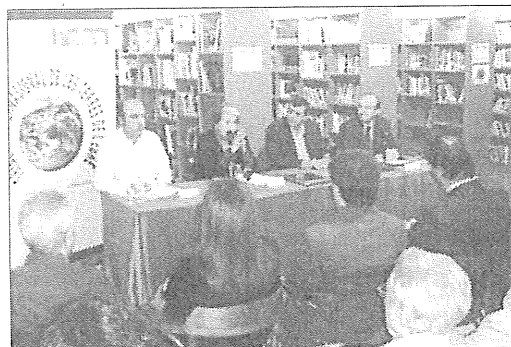
R: En general, tota la injustícia que hi ha al món, que és molta. El món té un greu problema, i és que en una petita part tenim tot el que tenim mentre la majoria viuen en l'absoluta misèria. És terrible la injusta distribució de riquesa al planeta. I mentre hi haja aquesta injustícia és difícil que hi haja pau.

P: Davant aquesta realitat, quan sent parlar de crisi al món occidental deu pensar que cal relativitzar...

R: Sí, perquè la crisi nostra és no poder canviar de cotxe cada dos anys, i per a molts la crisi significa no menjar, i a més no veuen cap opció a curt termini.

P: Creu que el món va canviant per a millor o per a pitjor?

R: Sóc optimista i crec que canvia per a millor, perquè estem millor que fa cent anys, en general, però és dur veure com el progrés tecnològic que hem viscut no s'ha traduït en un progrés humà. ■

Un moment de la conferència a la biblioteca d'Amposta, dimecres. / LVDE

TRIBUNA INTERNACIONAL

La Xina enceta la Tribuna Internacional de les TE

■ Rosa Maria Calaf va encetar dimecres la Tribuna Internacional de les Terres de l'Ebre, un espai de conferències i debats que itineraran per les comarques ebrenques en què experts nacionals i internacionals exposaran temes destacats de l'agenda internacional i que ve impulsat per l'oficina del Patronat Catalunya Món a les Terres de l'Ebre i el setmanari LA VEU DE L'EBRE. Llicenciada en Dret i Periodisme, Calaf va entrar a la plantilla de Televisió Espanyola el 1970 per iniciar una trajectòria professional marcada per les corresponsalies que va ocupar, als Estats Units i Canadà, a la Unió Soviètica primer i a Rússia després, a l'Amèrica del Sud, a Itàlia i el Vaticà, a l'est dels Balcans i a l'Àsia-Pacífic. Destins que l'acrediten com a degana dels corresponsals de TVE, amb 38 anys d'exercici. Ara forma part del grup de periodistes prejubilats recentment per la cadena estatal. En la seua conferència de dimecres a la biblioteca comarcal Juan Arbó d'Amposta, Calaf va parlar de la seua experiència a la Xina, un país del qual va trencar alguns estereotips assumits segurament pel nombrós auditori que va seguir la seua conferència. La realitat d'un país "polièdric i difícil d'entendre" que avança entre flagrants dicotomies, com la que evidencia el fet de mantindre un règim comunista dictatorial políticament que es manté per obrir-se al món en economia.